

Középpontban a megfelelés és a minőség

Kicsit kényes témának számít manapság az építési minőség kérdése. A tanúsítások, minősítések beszerzése, maga a minősítési folyamat hosszadalmas, költséges, gyakorta látszólag üzleti érdeket sért, valójában pedig a legfőbb üzleti érdek. A minőség biztosítása és a megfelelés igazolása szempontjából szabályos építkezésnél ugyanis a beruházás 4-5 százaléka megnyerhető. A nem megfelelő minőség átlagosan akár 7 százalékos többletköltséggel járhat.

Az Európai Bizottság szerint az építési minőség az építőipar versenyképességének egyik legfontosabb összetevője. A szabályozása ráadásul meglehetősen összetett kérdéskör, hiszen az építési termékekkel, az építési vállalkozásokkal és az építési folyamatokkal szemben támasztott követelmények mellett felöleli a végfelhasználókat, vagyis az épületet használók elégedettségének mérését is, hiszen az egész minősítési rendszer célja, hogy olyan épületek „keletkezzenek”, amelyek megbízható, kellemes környezetet biztosítanak a mindennapokban.

Az építési vállalkozások minősítési rendszerét széles körű szakmai egyeztetéssel létrehozó Építésügyi Minőségellenőrző és Innovációs Kht. (ÉMI Kht.) közelmúltban tartott szakmai konferenciájának középpontjában is az építési minőség, a műszaki és jogbiztonság biztosítása állt.

Karikás György, az ÉMI Kht. vezérigazgatója előadásában kiemelte a műszaki és a jogbiztonsággal kapcsolatban az jogszabályok pontos ismeretének fontosságát. Az Európai Unió építési termékek forgalmazására és felhasználására vonatkozó direktívája úgynevezett új megközelítésű irányelv, amely csak a biztonság szempontjából legfontosabb követelményeket és az annak való megfelelés igazolását írja elő kötelezően. A jogharmonizáció értelmében Magyarországon az építési törvény 31. §-a és 41. §-a szabályozza az építményre vonatkozó alapvető követelményeket, és rendelkezik arról, hogy építési célra anyagot, készterméket és berendezést csak külön jogszabályban meghatározott megfelelésigazolással lehet forgalomba hozni vagy beépíteni. Hangsúlyozta, hogy a gyártó fele-

lőssége a jogszabály előírásai szerint eljárni. Ez nemcsak felelősségi kérdés, hanem kötelező is – mutatott rá. A vizsgáló, ellenőrző, tanúsító szervezetek (pl. az ÉMI) csak közreműködnek a folyamatban, de a gyártó vagy forgalmazó felelősségét nem csökkentik. A nem jogszerűen forgalmazott termék pedig nem használható fel.

Fontos elválasztani a minőség és a megfelelés fogalmát – derült ki az előadásból. A megfelelés és annak igazolása azt jelenti, hogy a termék megfelel a rá vonatkozó műszaki követelményeknek. A minőség ennél tágabb fogalom, a kötelezőn felül, a végfelhasználó által értékelt más tulajdonságokat, teljesítményjellemzőket, kapcsolódó szolgáltatásokat takarja. A műszaki biztonság szoros kapcsolatban áll a jogbiztonsággal, hiszen az építési szabályok betartása egyfelől csökkenti az előforduló hibák valószínűségét, ezenkívül tisztázza a felelősség kérdését, valamint jogvita esetén bizonyítható, hogy a gyártó, a szállító vagy a felhasználó a tőle elvárható gondossággal járt el. Az alkalmazástechnikai szolgáltatások, utasítások, előírások, segédletek és a tanácsadás, illetve a kivitelező betanítása és kivitelező ellenőrzése is a nagyobb biztonságot szolgálja.

Dr. Bánky Tamás, az ÉMI Kht. tudományos igazgatója a tűzvédelmi megfelelés kérdéseit boncolgatta előadásában. A vizsgálatok, a vizsgálati módszerek egységesítése, a termékszabványok, európai műszaki engedélyek, a közös osztályozási rendszerek kidolgozása az európai jogharmonizáció körébe esnek, a követelmények meghatározása azonban mindig nemzeti kompetencia marad, és ez az alapja a tűzvédelmi megfelelés igazolás követelményének. A

legfontosabb hazai tűzvédelmi jogszabályok közül az Országos Tűzvédelmi Szabályzat és 2/2002-es BM-rendelet összevonását éppen a szabályozás korszerűsítése és az európai osztályozási rend átültetése miatt készítik elő.

Az építési termékekre vonatkozó tűzvédelmi megfelelés igazolást és az aktív tűzvédelmi eszközöket érintő tanúsítványt az erre kijelölt szervezet, az ÉMI adja ki. Ezeknek az okiratoknak az alapja minden esetben valamilyen műszaki specifikáció (harmonizált szabvány vagy európai műszaki engedély (ETA), vagy hazai építőipari műszaki engedély (ÉME), melynek adatait össze kell vetni – az alkalmazási feltételek meghatározása céljából – a nemzeti követelményekkel – hangsúlyozta a tudományos igazgató.

Az épületek energetikai jellemzőivel, a hővédelemmel és az energiaszabálással kapcsolatos uniós irányelvekről tartott előadásában Sólyomi Péter, az ÉMI Kht. Épületszerkezeti és Energetikai Divízió vezetője egyebek mellett elmondta, a 2002/91 EK-EU irányelv meghatározza a hővédelemhez kapcsolódó követelményeket, a transzmissziós és a szellőzési hőveszteségek korlátozásához tartozó értékeket, valamint e kettő kombinációját. Az épületek energetikai megfelelést igazoló számítás az épület egészére kell elvégezni. Az épület energetikai megfelelése egyes zónákra vagy egyes helyiségekre elvégzett számítások eredményeinek összegezésével is igazolható.

Az ezer négyzetméternél nagyobb hasznos alapterületű meglévő épület korszerűsítése, illetve funkcióváltása során biztosítani kell a rendeletben meghatározott követelményeknek való megfelelést, ha az műszaki és gazdasági szempontból megvalósítható.

A hőátbocsátási tényezővel kapcsolatos legszembetűnőbb változás, hogy a k értéket felváltja az U jellemző. Az U értékét táblázatból, számítással vagy méréssel határozzák meg.

A rovat támogatója:

ÉPÍTÉSÜGYI MINŐSÉGELLENŐRZŐ
INNOVÁCIÓS KÖZHASZNÚ TÁRSASÁG

1113 Budapest, Diószegi út 37.
Levél cím: 1518 Budapest, Pf.: 69.
e-mail: info@emi.hu • www.emi.hu
Telefon: 372-6100 • Telefax: 386-8794